

§ 13. Do Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego należy:

- a) kierownictwo Państwowego Monopolu Tytoniowego i zarządzanie całym jego majątkiem;
- b) przyjmowanie, mianowanie i zwalnianie personelu kontraktowego Państwowego Monopolu Tytoniowego całkowicie oraz personelu stałego (etatowego), od VII-go stopnia sł. w dół oraz przedstawienie Ministrowi Skarbu wniosków na mianowanie urzędników V-go, VI i VII-go stopnia służbowego;
- c) wykonanie planu finansowego;
- d) wydanie instrukcji o wewnętrznej organizacji rządowych fabryk tytoniowych, magazynów sprzedaży wyrobów tytoniowych, zakupu surowców i t. p.;
- e) zorganizowanie i wykonanie kontroli nad tokiem czynności Państwowego Monopolu Tytoniowego i podległych jemu rządowych fabryk, magazynów i urzędów, tudzież kontroli prywatnych fabryk tytoniowych i przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych i t. p.;
- f) sporządzanie z końcem roku sprawozdania z czynności Państwowego Monopolu Tytoniowego i przedkładanie go Ministrowi Skarbu.

§ 14. Zastępcę Naczelnego Dyrektora i innych urzędników Państwowego Monopolu Tytoniowego w V-ym, VI-ym i VII-ym stop. służb. urzędników państwowych mianuje Minister Skarbu na wniosek Naczelnego Dyrektora. Naczelną Dyrektora może powierzyć swemu zastępcy załatwianie spraw należących do swej kompetencji. Nadto Zastępca Naczelnego Dyrektora w razie nieobecności tegoż wchodzi w jego wszelkie prawa i obowiązki pod osobistą odpowiedzialnością wobec Ministra Skarbu.

W razie nieobecności Naczelnego Dyrektora i jego zastępcy powierza Naczelną Dyrektora kierownictwo Państwowego Monopolu Tytoniowego wyznaczonemu przez Ministra Skarbu urzędnikowi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 15. Funkcjonariusze Państwowego Monopolu Tytoniowego mogą być urzędnikami państwowymi lub kontraktowymi i otrzymywać poza poborami i dje-tami przywiązaniem do posiadanych stopni służbowych specjalne dodatki renumeracyjne, których wysokość dla Naczelnego Dyrektora i jego zastępcy oznacza Minister Skarbu, dla reszty funkcjonariuszów Naczelną Dyrektora w ramach każdorazowej sumy zatwierdzonej przez Ministra Skarbu. Dodatki te mogą być wypłacane w odstępach miesięcznych. Ogólny wydatek roczny na renumerację nie może przekraczać 5% czystego zysku fabrykacyjnego, a obliczonego wedle § 6.

III. Prawa i obowiązki robotników Monopolu Tytoniowego i zaopatrzenie tychże.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

508.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 czerwca 1923 r.

w przedmiocie przeprowadzenia perjurycznych lub nagłych rewizji w przedsiębiorstwach i u osób prywatnych, w wykonaniu art. 20 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1.

Rewizje perjuryczne.

1. Rewizje perjuryczne mają być wykonywane w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, w hurtowniach, w sklepach tytoniowych i u tak zwanych szynkarzy tytoniowych tak często, jak są potrzebne, a przedmiotem rewizji są zapasy wyrobów tytoniowych i wykazy, o ile przedsiębiorstwo do prowadzenia ich jest obowiązane.

2. Rewizje odbywają się w dniach roboczych i w dzień t. j. od wschodu do zachodu słońca z wyjątkiem wypadku, w którym przedsiębiorstwo pracuje w dzień świąteczny lub w nocy. Przy rewizji należy bezwarunkowo unikać wszelkiego zatamowania lub przerwy w ruchu przedsiębiorstwa, o ile cel rewizji na to pozwala.

3. W mieszkaniach przedsiębiorcy i jego pomocników i u osób prywatnych, do przedsiębiorstwa nie należących, rewizji perjurycznych wykonywać nie wolno.

§ 2.

Rewizje nagłe.

1. Rewizje nagłe w sprawach tytoniowych można wykonywać w każdym przedsiębiorstwie choćby nie tytoniowym i u osób prywatnych bez ograniczenia lokalu i czasu jednak tylko w razie, jeżeli istnieje niewątpliwe i z ważnych powodów uzasadnione podejrzenie, że przedsiębiorstwo lub osoby, u których ma się odbyć rewizja:

- a) popełniły wykroczenie przeciwko postanowieniom ustawy o monopolu tytoniowym lub wzięły udział w takim przekroczeniu,
- b) że się u nich znajduje przedmiot lub sprawa przekroczenia albo środki pomocnicze, do jego popełnienia służące,
- c) że się u nich prowadzi bez koncesji potajemnie przedsiębiorstwo ustawą monopolową zabronione.

2. Rewizje nagłe wykonuje się — z wyjątkiem wypadku przychwycenia na gorącym uczynku — w asystencji funkcjonariusza, delegowanego przez miejscową władzę bezpieczeństwa publicznego lub w braku takiej władzy na miejscu w asystencji członka zarządu gminnego albo jeżeli i to niemożliwe w asystencji osoby prywatnej w miejscu zamieszkałej, a zaufania godnej.

3. Przy rewizji jest konieczną obecność osoby, u której rewizja się odbywa, albo jeżeli ta jest nieobecna osoby, której poruczono dozór nad dotyczącym lokalem lub budynkiem. Osobie tej należy na żądanie okazać pisemne upoważnienie do przedsięwzięcia rewizji.

4. Jeżeli dotyczący lokal lub budynek zastano zamkniętym należy posłać po właściciela lokalu lub osobę, której poruczono dozór nad tym lokalem. Do czasu przybycia tej osoby należy zabezpieczyć wszystkie wejścia przez postawienie straży lub w razie dłuższej zwłoki — przez nałożenie pieczęci urzędowych.

5. Po ukończeniu każdej rewizji nagłej spisuje się na miejscu krótki protokół zawierający dzień, obecne osoby, cel i rezultat rewizji.

§ 3.

Zarządzenie rewizji.

1. Rewizje perjodyczne mogą przedsięwziąć funkcjonariusze kontroli skarbowej upoważnieni przez dotyczący urząd akcyz i monopoli państwowych lub przez inspektora kontroli skarbowej.

2. Do zarządzenia rewizji nagłych uprawnieni są naczelnicy urzędów akcyz i monopoli państwowych względnie osoby przez nich upoważnione.

3. Jeżeli posiadacz ogólnego upoważnienia osobiście rewizji nagłej nie przeprowadza, to wydaje on pisemne polecenie szczegółowe, w którym należy wymienić imię, nazwisko i tytuł służbowy funkcjonariusza do rewizji upoważnionego, osobę, u której ma się rewizja odbyć, a nadto powód i cel rewizji.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

509.

Oświadczenie rządowe

z dnia 21 czerwca 1923 r.

w przedmiocie przystąpienia kolonii angielskich: Barbada, Honduras angielski, Grenada, Ś-ta Łucja, wyspy Sejszelskie, Ś-tego Wincentego i Gwinea angielska do Międzynarodowej Konwencji Paryskiej z dnia 4 maja 1910 roku, w przedmiocie zwalczania handlu żywym towarem.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rząd Angielski ratyfikował dnia 15 marca 1923 roku, przystąpienie swych kolonii: Barbada, Honduras angielski, Grenada, Ś-ta Łucja, wyspy Sejszelskie, Ś-tego Wincentego i Gwinea angielska do Międzynarodowej Konwencji Paryskiej z dnia 4 maja 1910 roku, w przedmiocie zwalczania handlu żywym towarem. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 87, poz. 783).

Minister Spraw Zagranicznych: *M. Seyda*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

21562 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 1500 mk.

Administracja Dziennika Ustaw zawiadamia pp. prenumeratorów, że cena prenumeraty za III kw. wynosi Mk. 60.000.

Jednocześnie zaznacza się, że za numery większej objętości (od 3 arkuszy wzwyż), zawierające konwencje, umowy międzynarodowe w obcych językach, taryfy kolejowe i t. d., pobierana będzie osobna dopłata.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce Dziennika uprasza się o wpłacanie przed 1 lipca prenumeraty za kw. III ewentualnie zaległej za kw. II do P. K. O. na konto 30-130.

PP. Księgarzy prosimy o wcześniejsze nadsyłanie zamówień na III kwartał.

Reklamacje dotyczące się nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika, winny być kierowane do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Administracja wysłała numery powtórnie tylko za opłatą.

Listy w sprawach prenumeraty i t. p. należy adresować: Administracja Dziennika Ustaw, Warszawa, pl. Krasińskich № 12.